

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
КАНЦЕЛАРИЈА ЗА РАЗМАТРАЊЕ ЖАЛБИ
Филијала Бања Лука
18 -11- 2020
US-02-13-1- 211-3/19

Број: С1 3 У 032600 19 У
Сарајево, 10.11.2020.године

Суд Босне и Херцеговине у Сарајеву, у вијећу за управне спорове састављеном од судија Давора Жилића, као предсједника вијећа, Љиљане Лаловић и Жељке Крмек, као чланова вијећа, уз суђеловање Енисе Имамовић као записничара, у управном спору тужиоца Дезинскеција д.о.о. Бијељина, улица Тиршова број 9, којег заступа адвокат Санел Незирић, адвокат из Сарајева, улица Обала Кулина бана 6, против рјешења број: ЈН2-02-07-1-611-4/18 од 22.11.2018.године, тужене Канцеларије за разматрање жалби БиХ, филијала Бања Лука, улица Јована Дучића 23/1, у управној ствари јавне набавке, на нејавној сједници одржаној дана 10.11.2020.године, донио је сљедећу:

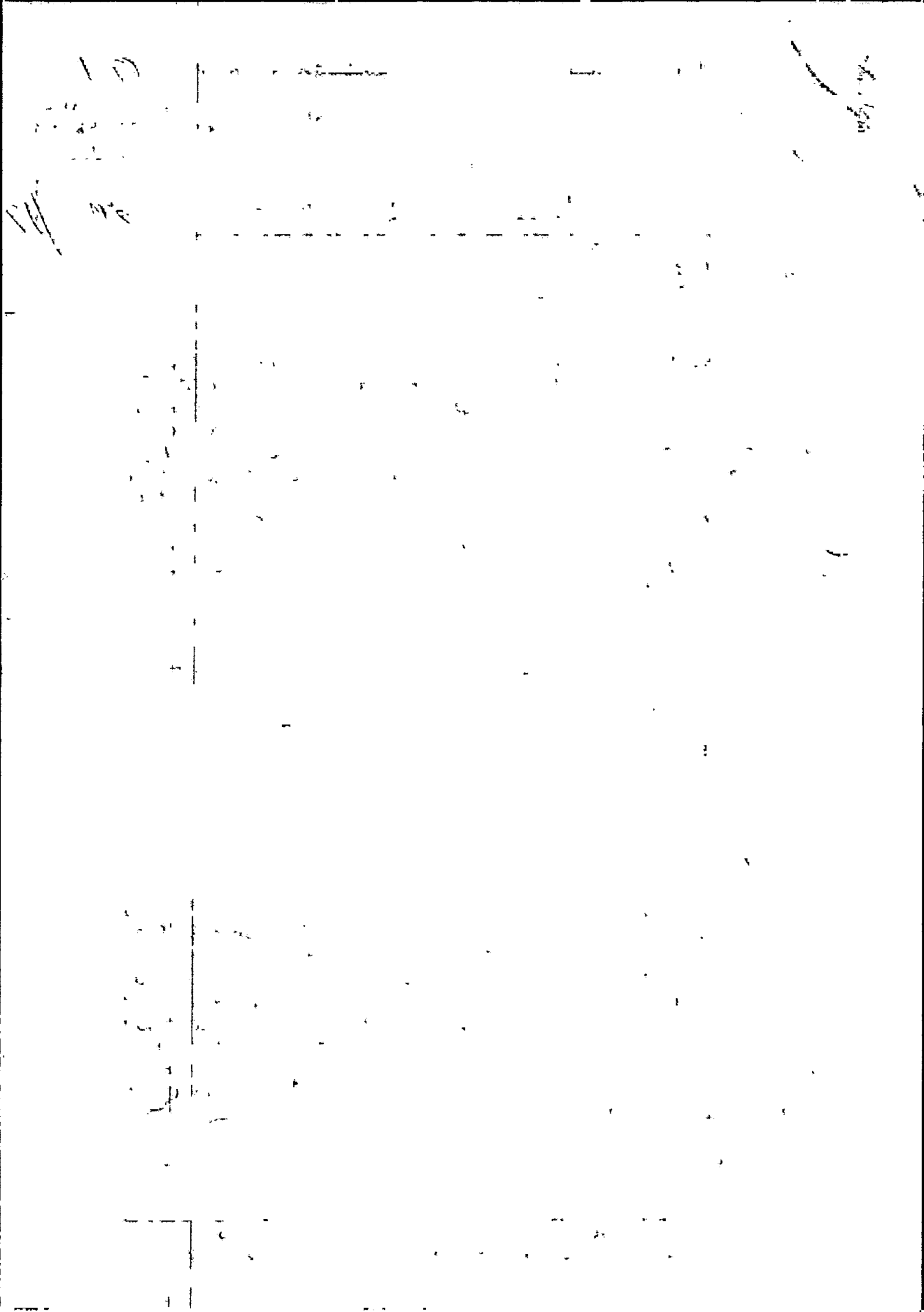
П Р Е С У Д У

Тужба се одбија.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним рјешењем у ставу 1. и 2. уважена је жалба тужиоца и у поништена тендерска документација број 966-7-2-298-319/19 од 14.3.2019.године у цијелости. У ставу 3. уважен је захтјев за повраћај накнаде трошкова покретања жалбеног поступка у износу од 500,00КМ. У ставу 4. уважен је захтјев тужиоца за надокнаду трошкова састављања жалбе у износу 280,80КМ док је у преосталом дијелу захтјев одбијен као неоснован. У ставу 5. наложено је уговорном органу да надокнади трошкове жалбеног поступка за састављање жалбе по пуномоћнику у висини 280,80КМ у року од 15 дана од дана извршности рјешења.

Против ове одлуке, тужилац је благовремено покренуо управни спор због погрешне примјене закона, погрешно и непотпуно утврђеног

чињеничног стања и погрешне примјене материјалног прописа. Тужбом указује да је неосновано позивање туженог на став Суда БиХ у погледу износа трошкова управног поступка, с обзиром да се у конкретном случају ради о процјењивом предмету јавне набавке, што је и сам тужени потврдио када је позвао тужиоца да уплати накнаду за поднесену жалбу у смислу одредбе члана 108. Закона о јавним набавкама БиХ. Тужилац сматра да је незаконито одређен износ трошкова у складу са чланом 18. став 2. Адвокатске тарифе ФБиХ, да тужена није узела у обзир колико одговорности сноси један адвокат који се упушта у поступак јавне набавке чија вриједност износи 30.000,00КМ, поготово ако се имају у виду кратки рокови и повреду која би наступила уколико се неки од тих рокова пропусти. Све наведено указује на повреду Европске конвенције о заштити људских права и основних слобода. Како је у конкретном случају остало погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, то тужилац предлаже да суд након одржане расправе донесе пресуду којом ће тужбу уважити, поништити тачку 4. побијаног, рјешења и предмет вратити на поновни поступак у том дијелу. Тужилац је предложио и да суд обавеже туженог да тужиоцу надокнади трошкове управног спора у опредијељеном износу.

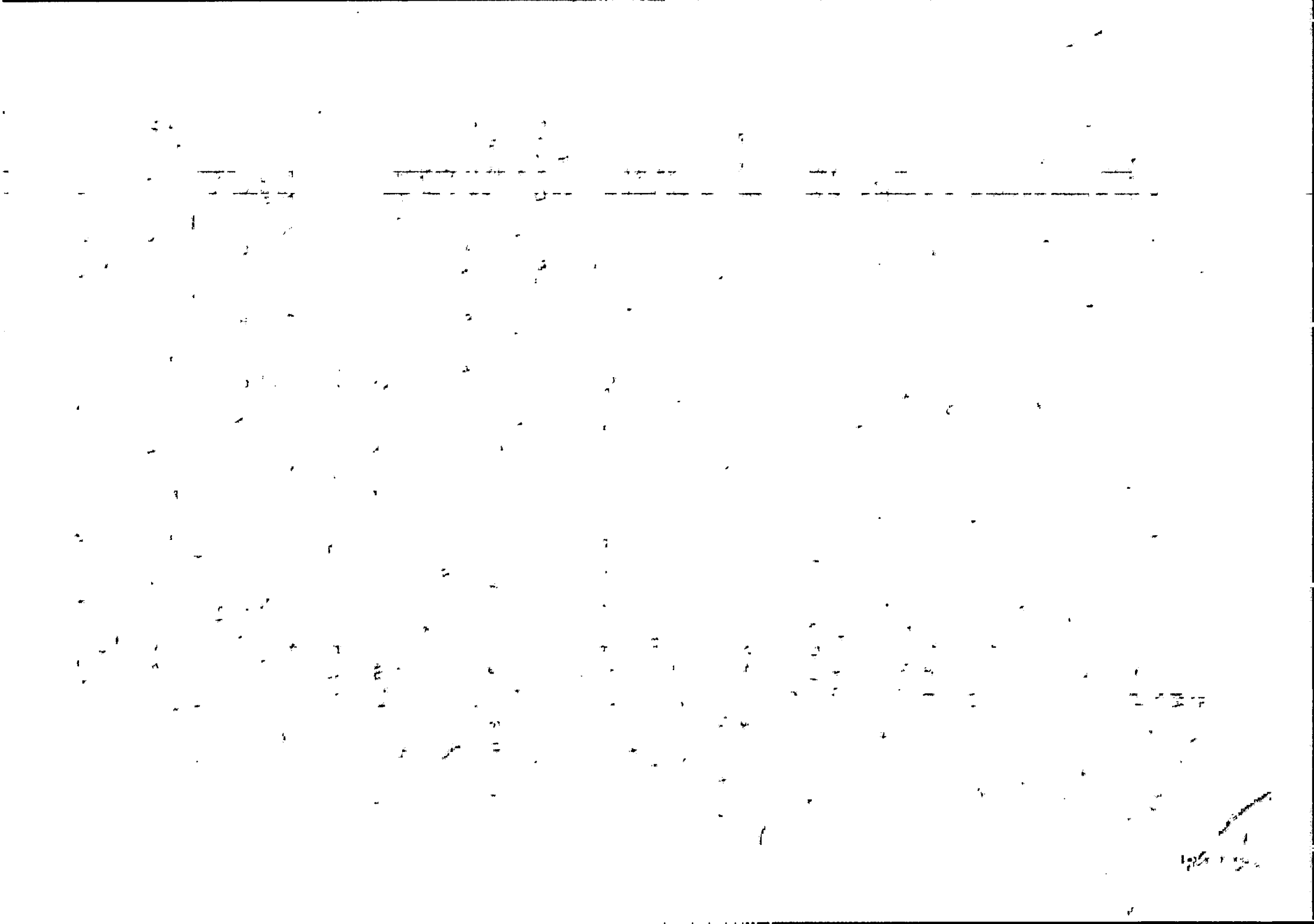
Тужени је у одговору на тужбу предложио да се тужба одбије као неоснована, остајући код разлога датих у оспореном акту.

Суд је испитао правилност и законитост оспореног рјешења у границама одредбе члана 35. Закона о управним споровима БиХ (Службени гласник БиХ, број: 19/02 до 74/10 у даљем тексту ЗУС), па је одлучио као у диспозитиву пресуде из сљедећих разлога:

Из података у спису предмета, произилази да је тужена у претходећем управном поступку уважила захтјев за накнаду трошкова заступања, али не у потраживаном износу. Тужилац је у жалби потраживао трошкове у износу од 720,00КМ додатно 17% на име ПДВ-а, а тужена је, оцијенивши да се у конкретном случају не ради о процјењивом предмету јавне набавке, те поступајући у складу ставом заузетим у пресуди овог суда број: С 1 3 У 023495 16 У, трошкове додијелила примјеном тарифног броја 18. став 2. Тарифе о наградама и накнади трошкова за рад адвоката у ФБиХ.

По оцјени овог вијећа приговор тужбе није основан.

Према одредбама члана 105. став 2. Закона о управном поступку БиХ(„Службени гласник БиХ" број: 29/02 до 53/16), када у поступку учествују двије или више странака са супротним интересима, странка која је изазвала поступак, а на чију је штету поступак окончан, дужна је противној страни надокнадити оправдане трошкове који су тој страни настали учествовањем у поступку. Висина накнаде на име трошкова за заступање прописана је адвокатским тарифама, у

конкретном случају Тарифе о наградама и накнади трошкова за рад адвоката („Службени гласник ФБиХ" број: 22/04 и 24/04, у даљем тексту АТ ФБиХ) и према правилном налазу тужене, тужиоцу припада накнада трошкова за заступање која се односи на предмете управног поступка, непроцјењиве вриједности спора. У конкретном се, наиме, ради о захтјеву за поништење одлука донесених према правилима управног поступка, у поступку јавне набавке. Тачан је навод да постоји вриједност понуда у јавној набавци, коначно ова вриједност је један од фактора да додјелу набавке, али ова вриједност не може бити основ за одређивање вриједности спора. Вриједност спора се не може одредити позивом на вриједност појединачних понуда, јер је и у жалбеном поступку, а затим и у тужби захтјев усмјерен ка поништењу акта и одлуке, због њихове евентуалне незаконитости, а нема захтјева који би се односио на утврђење или оспоравање вриједности и висине конкретне понуде у конкретном поступку јавне набавке, због чега се вриједност спора не може ни процијенити. Овакав став заузет је у више предмета овог суда, а потврђен је и од стране управног вијећа Апелационог одјељења овог суда у предмету број: С 1 3 У 023495 18 У од 27.09.2018.године. Стога је правилна одлука тужене да као основицу за обрачун примијени одредбу члана 18. став 2. и 33. АТ ФБиХ, због чега разлоге тужене у цјелости прихвата и овај суд.

Није основан тужбени приговор да је поступак јавне набавке процјењив, с обзиром да је тужилац уредно позван да уплати накнаду за покретање жалбеног поступка, у односу на износ од 500,00КМ, а све у складу са одредбама члана 107. и 108. Закона о јавним набавкама БИХ ("Службени гласник БиХ" број: 39/14). Ово из разлога јер се наведене законске одредбе, односе на накнаду за покретања жалбеног поступка и не могу се примијенити на трошкове управног поступка.

Није од утицаја ни приговор тужбе да је поступање тужене супротно одредбама Европске конвенције о заштити људских права и основних слобода. Тужена је одлуку донијела на начин прописан домаћим прописом, у складу са чланом 18. став 2. Тарифе о наградама и накнади трошкова за рад адвоката ФбиХ, а уважавајући упуте и из наведене пресуде овог суда, због чега образложење прихвата и ово вијеће. Како је одлука у односу на трошкове донесена и правилном примјеном материјалног прописа, суд је донио одлуку као у изреци примјеном одредбе члана 37. став 2. Закона о управним споровима БиХ.

ЗАПИСНИЧАР
Ениса Имамовић

ПРЕДСЈЕДНИК ВИЈЕЋА
СУДИЈА
Давор Жилић

